

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 29. S. Alexandri Epistola prima.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

Duobus habitis colloquiis, nihil actum, quod ad concordiam reducendam faceret, tandem S. Episcopus videns hunc errorem Alexandria in alias urbes dimanare Concilium congregavit, in quo unanimiter Presbyter Arius, Diaconi Achillus, Euzoius, Aithales, Lucius, Sarmatus, Julius, Menas, alter Arius, & Hellaadius, nempe Diaconi novem, excommunicati sunt. Hoc factum circa annum 320. Scripsit epistolam Synodalem ad omnes Episcopos, Doctrinæ Apostolicæ Defensores, atque inter alios ad Philogonum Antiochenum, Eustathium Bereensem, ad Episcopum Byzantinum, seu is fuerit Metrophanes, adhuc in vivis, seu Alexander. Epistolam Alexandri Alexandrini ad Byzantinum habemus, in qua super hac materia loquitur in hunc modum:

Sæculum IV.
A. C. 321.

Ruf. I. c. I.
Soz. I. c. 15.

Ath. or. I.
in Ar. p.

305.

Theod. I. I.
c. 3.

§. XXIX.

S. Alexandri Epistola prima.

Arius, & Achillas nuper in Ecclesiæ ruinam conjurarunt. Quotidie diu, nocteque concurrunt, calumniis calumnias contra Jesum Christum, & me adjiciunt. Sanctam Doctrinam Apostolicam reprobant, Salvatoris nostri Divinitatem negant, Judæis nihilo meliores. Nullam diem sine seditionibus, & persecutionibus transigimus. Mulieres pervicaces

G 3

ces

Sæculum IV. *ces seduxerunt, quarum potentia adjuti*
A. C. 321. *ad tribunalia nos trabunt. Hujus factio-*
nis puellæ insolenter per urbis compita-
discurrunt, maximo Christianæ modestiæ
& Disciplinæ detrimento. Subjungit;
 ad plures Episcopos scripserunt, unio-
 nis, & pacis petendæ obtentu, reipsa
 longa responsa ab iis obtineant, quæ suis
 Sæctatoribus prælegant, & in errore con-
 firmant. Hos deinde a quibusdam con-
 tra canonem Apostolicum ad communio-
 nem fuisse receptos queritur; Quippe
 antiqua regula, a nullo Episcopo recipi
 debere, qui ab uno fuissent communio-
 ne privati, inter canones Apostolis attri-
 butos legitur.

Can. apost.
6.

Tum perversam eorum Doctrinam in
 hunc modum refert: *Dicunt, tempus fu-*
isse, in quo Filius Dei non erat, sed fo-
etum, postquam aliquando non fuisset, &
factum fuisse tali natura, quali omnes ho-
mines essent. Dicunt enim, Deum omnia
ex nihilo creasse, & omnibus creatis Fi-
lium Dei accensent, quo posito, sequitur,
esse mutabilem, virtutis capacem, & vitii
obnoxium. Etiam nos, dicunt hi nefarii,
possumus Dei Filii fieri, sicut ipse, qui
scriptum est: genui filios, & educavi eos.
 Et si ipsis objiciantur verba sequentia:
 ipsi autem spreverunt me; tanta sunt im-
 pudentia, ut respondere audeant; prævi-
 disse Deum, hunc Filium nunquam man-
 data

Isa. I. 2.
Sec. 70.

data sua transgressurum, & hinc istum Sæculum IV.
A. C. 321.
ante alios elegisse, natura sua nihil habentem, quo ab aliis Filiis distingueretur.

Quippe nemo, inquiunt: natura Filius Dei est, aut proprie Filius dici potest, sed iste natura mutabilis est, & ideo solum electus, quia tanto virium annisu in virtutem incubuit, ut naturam bonam a Deo acceptam non corruerit; ita ut si Paulus, aut Petrus eundem conatum adhibuisent, eorum filiatio nihil ab ejus filiatione differret. In hunc sensum detorquent illa verba psalmi: *Dilexisti justitiam, & Psalm. 44.
8.*
odisti iniquitatem, ideo unxit te Deus, Dominus Deus tuus oleo lætitiæ præ confortibus tuis.

Postquam hoc modo Arii Blasphemias Jo. I. 18.
expofuit, Doctrinam Ecclesiæ explicat, & primo in illis S. Joannis verbis fundat: *Filius unicus, qui est in sinu Patris;* ut ostendat esse inseparabiles. Atque ut probet Filium non esse de numero Creaturarum ex nihilo productarum, examinat illa verba: *In Principio erat Verbum, Joan. I. I.
& cætera.* Si omnia, inquit: per ipsum facta sunt, quomodo ille, qui omnibus creaturis esse dedit, potest aliquando non fuisse? quippe nulla ratione concipi potest, opificem ejusdem cum opere suo esse naturæ. Maxime sibi opposita sunt, & a se remotissima, in Principio fuisse, & Principium habuisse, cum nulla distantia inter Patrem,

Sæculum IV. & Filium dispiciatur, nequidem sola ra-
A. C. 321 tionem concipienda. Hinc S. Joannes, cum
 sciret, quod Verbum Deus semper fuisset,
 sed modo intellectui humano incomprehen-
 sibili, noluit de ejus Generatione, & Pro-
 ductione loqui, non ausus iisdem vocibus
 uti, quibus tam Creatorem, quam creatu-
 ram nominaret; non ideo, quod Verbum
 non sit genitum, nam solus Pater non est
 genitus, sed quia productio ineffabilis uni-
 geniti Filii Dei Evangelistarum, & forte
 etiam Angelorum captum excedit. Ca-
 terum Filium ex nihilo productum, &
 hanc productionem fuisse temporalem dice-
 re, insania est. Quippe si dicatur aliquan-
 do non fuisse, istud non esse ad aliquod tem-
 poris, vel sæculi spatium referrri debet,
 si autem verum est, omnia per ipsum facta
 fuisse, manifestum quoque est, omne tem-
 pus, & omne spatium ipsius opus esse, quo-
 modo ergo absurdum non sit dicere, ali-
 quod tempus fuisse, quo ille non fuit, qui
 omne tempus condidit, hoc est, causam suo
 effectu esse posteriorem.

Huc illa S. Pauli verba applicat, Fi-
 lium natum esse ante omnem creaturam,
 a Deo constitutum omnium hæredem, &
 per ipsum fecisse etiam Sæcula. Et ite-
 rum: omnia per ipsum creata sunt in cœ-
 lo, & in terra, visibilia, & invisibilia, Prin-
 cipatus, Potestates, & reliqua. Pater ergo
 semper est Pater, quia Filius semper cum
 ipso

ipso existit; impius sit, qui dicat, Sapientiam Dei, aut Potentiam suam non semper fuisse, & Verbum ejus aliquando fuisse imperfectum, aut æternitatem aliarum Notionum neget, quæ Patrem, & Filium necessario distinguunt. Filiatio Salvatoris nihil commune habet cum filiatione aliorum, illa Naturæ Divinæ Patris conformis est, Filiumque super omnes alios infinite elevat, qui per ipsum Filii adoptivi facti sunt.

Filius Dei immutabilis naturæ est, cum sit perfectus, & nullo indigeat; alii mutationi subjecti sunt tam in bonum, quam in malum, & ejus auxilio indigent; quomodo enim Dei Sapientia crescere possit? aut quid ipsa veritas discere? quid possit addi ipsi vitæ, aut veræ luci? multo magis vero Naturæ Divinæ repugnat, ut Sapientia ejus possit stultescere, aut Potentia infirmari, ut ratio infinita deficiat, aut lux vera tenebris misceatur? Qui creaturæ ejus sunt homines, & Angeli, accepta Benedictione, in exercitio virtutum, & observatione mandatorum crescere jussi sunt, & peccata devitare. Ideo Dominus noster Jesus Christus, cum sit natura Filius Patris, ab omnibus adoratur, alii vero rejecto servitutis Spiritu, per progressum in bonis operibus Spiritum Adoptionis accipiunt, & per Gratiam Filii adoptivi

Sæculum IV.
A. C. 321.

S. Alexandri
Epistola.

Rom. 8. 15.

Sæculum IV. evadunt. S. Paulus declarat filiationem
 A. C. 321. Filii Dei veram, propriam, naturalem,
 Rom. 8. 32. excellentem, dum de Deo dicit: Proprio
 Filio suo non pepercit, sed pro nobis om-
 nibus tradidit illum. Vocat eum pro-
 prium Dei Filium, ut eum a nobis discer-
 nat, qui filii quidem, sed non proprie,
 nec natura sumus. Etiam illum Evan-
 gelii locum affert: Hic est Filius meus di-
 lectus, in quo mihi complaceo; & illa
 Matth. 3. 17. ex Psalmis: Dixit Dominus ad me: Tu
 es Filius meus, ego hodie ex sinu meo an-
 te auroram genui te. Ex his probat A-
 lexander, Filium Dei esse vere, & natu-
 ra talem.

§. XXX.

Epistolæ Pars altera.

Sanctus Alexander prosequitur in hunc
 modum: *Plura omitto, quæ afferre
 possem, charissimi fratres! ne prolixita-
 te fatigem viros Doctores, eadem me-
 cum sentientes.* Ex isto, aliisque locis
 apparet, ipsum ad plures Episcopos o-
 rationem dirigere, & hinc Epistolam fuis-
 se circularem conjicere licet. Et rur-
 sus: *Ab ipso Deo scientiam accepistis,
 & hanc Doctrinam novam non ignora-
 tis, similem esse Doctrinæ Ebionis, &
 Artemæ, atque Pauli Samosatani erro-
 rem imitari, qui auctoritate Concilii,*
 &